

ՍՈՒՐԲ ԳԷՈՐԳ ԵԿԵՂԵՑԻ
ST. KEVORK ARMENIAN CHURCH

ԿԻՐԱԿՆՈՐԵԱՅ ԹԵՐԹԻԿ

Sunday Bulletin

ԿԻՐԱԿԻ, Մարտ 8, 2020

SUNDAY, March 8, 2020

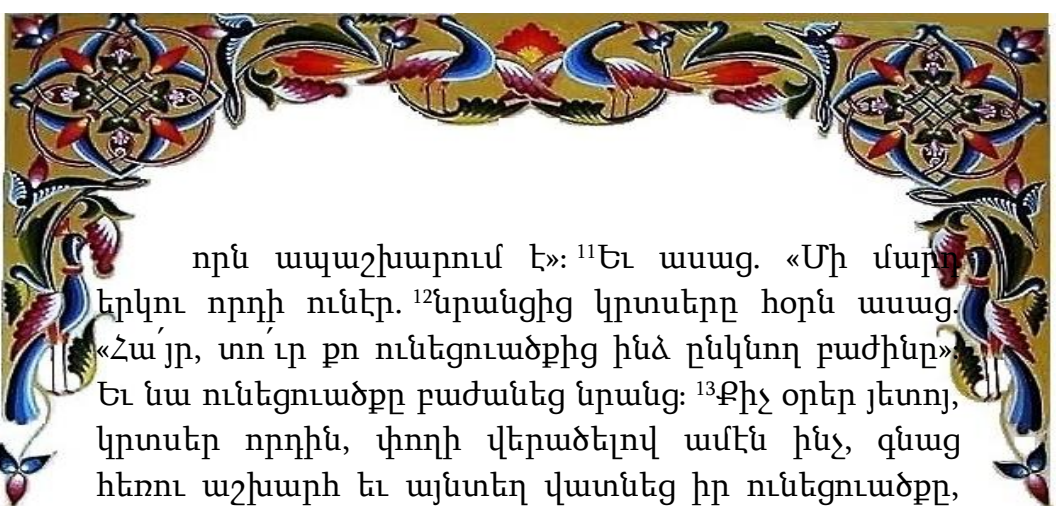
9215 SE Church St., Clackamas, OR 97015

ՃԱՇՈՒ ԱՎԵՏԱՐԱՆ

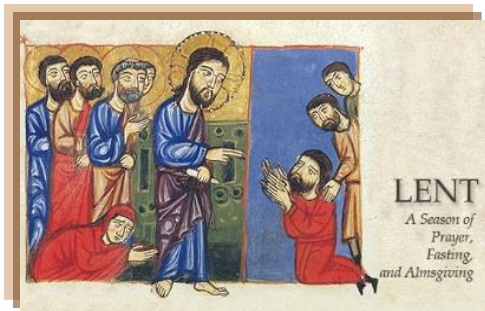
Դուկաս 15:1-32

Եւ բոլոր մաքսաւորներն ու մեղաւորները նրա մօտն էին, որպէսզի լսեն նրան: ²Փարիսեցիներն ու օրէնսգետները տրտնջում էին եւ ասում. «Ինչո՞ւ է սա ընդունում մեղաւորներին եւ ուտում նրանց հետ»: ³Յիսուս նրանց այս առակն ասաց. ⁴«Ձեզնից ո՞վ է այն մարդը, որ, երբ հարիւր ոչխար ունենայ եւ կորցնի նրանցից մէկը, արօտավայրում չի թողնի իննսունիննին եւ չի գնայ կորածի յետեւից, մինչեւ որ այն գտնի: ⁵Եւ երբ այն գտնի, կը դնի այն իր ուսերի վրայ խնդութեամբ ⁶Եւ կը գնայ տուն, կը կանչի բարեկամներին եւ հարեւաններին ու նրանց կ'ասի. ուրախացէ՛ք ինձ հետ, որովհետեւ գտայ իմ կորած ոչխարը: ⁷Ասում եմ ձեզ, որ այսպէս ուրախութիւն կը լինի երկնքում մի մեղաւորի համար, որն ապաշխարում է, քան իննսունինը արդարների համար, որոնց ապաշխարութիւն պէտք չէ: ⁸Կամ՝ ո՞վ է այն կինը, որ, երբ տասը դրամ ունենայ եւ մի դրամ կորցնի, ճրագ չի վառի եւ չի աւլի տունը փութով ու չի փնտռի, մինչեւ որ գտնի: ⁹Եւ երբ գտնի, կը կանչի բարեկամներին եւ հարեւաններին ու կ'ասի. «Ուրախացէ՛ք ինձ հետ, որովհետեւ գտայ իմ կորցրած դրամը»: ¹⁰Ասում եմ ձեզ, Աստծու հրեշտակների առաջ այսպէս ուրախութիւն կը լինի մէկ մեղաւորի համար,

որն ապաշխարում է»: ¹¹Եւ ասաց. «Մի մարդ երկու որդի ունէր. ¹²նրանցից կրտսերը հօրն ասաց. «Հա՛յր, տո՛ւր քո ունեցուածքից ինձ ընկնող բաժինը»։ Եւ նա ունեցուածքը բաժանեց նրանց: ¹³Քիչ օրեր յետոյ, կրտսեր որդին, փողի վերածելով ամէն ինչ, գնաց հեռու աշխարհ եւ այնտեղ վատնեց իր ունեցուածքը, որովհետեւ անառակ կեանքով էր ապրում: ¹⁴Եւ երբ ամէն ինչ սպառեց, այդ երկրում սաստիկ սով եղաւ, եւ նա սկսեց չքաւոր դառնալ: ¹⁵Գնաց դիմեց այդ երկրի քաղաքացիներից մէկին, եւ սա ուղարկեց նրան իր ագարակը խոզեր արածեցնելու: ¹⁶Եւ նա ցանկանում էր իր որովայնը լցնել եղջերենու պտղով, որ խոզերն էին ուտում, բայց ոչ ոք այդ նրան չէր տալիս: ¹⁷Ապա խելքի եկաւ եւ ասաց. «Քանի՛ վարձու աշխատաւորներ կան իմ հօր տանը, որ առատ հաց ունեն, եւ ես այստեղ սովամահ կորչում եմ: ¹⁸Վեր կենամ գնամ իմ հօր մօտ եւ նրան ասեմ. հա՛յր, մեղանչեցի երկնքի դէմ ու քո առաջ ¹⁹եւ այլեւս արժանի չեմ քո որդին կոչուելու, ինձ վերցրո՛ւ իբրեւ քո աշխատաւորներից մէկը»: ²⁰Եւ վեր կացաւ եկաւ իր հօր մօտ. եւ մինչ դեռ հեռու էր, հայրը տեսաւ նրան եւ գթաց. վեր կացաւ եւ վազեց նրան ընդառաջ, ընկաւ նրա պարանոցով եւ համբուրեց նրան: ²¹Եւ որդին ասաց նրան. «Հա՛յր, մեղանչեցի երկնքի դէմ եւ քո առաջ, այլեւս արժանի չեմ քո որդին կոչուելու»: ²²Հայրը իր ծառաներին ասաց. «Անմիջապէս հանեցէ՛ք նրա նախկին պատմուճանը եւ հագցրէ՛ք նրան, մատանին նրա մատը դրէք եւ նրա

ուրբերին՝ կօշիկներ. ²³բերե՛ք պարարտ եզր
 մորթեցե՛ք, ուտենք եւ ուրախ լինենք, ²⁴որովհետեւ իմ
 այս որդին մեռած էր եւ կենդանացաւ, կորած էր եւ
 գտնուեց». եւ սկսեցին ուրախանալ: ²⁵Իսկ նրա աւագ
 որդին ազարակում էր. եւ մինչ գալիս էր եւ տանը
 մօտեցաւ, լսեց երգերի եւ պարերի ձայնը. ²⁶եւ իր մօտ
 կանչելով ծառաներից մէկին՝ հարցրեց, թէ այդ ի՞նչ
 է: ²⁷Եւ սա նրան ասաց. «Քո եղբայրը եկել է, եւ քո հայրը
 մորթեց պարարտ եզր, որովհետեւ ողջ առողջ
 ընդունեց նրան»: ²⁸Սա բարկացաւ եւ չէր ուզում ներս
 մտնել. իսկ հայրը դուրս ելնելով՝ աղաչում էր
 նրան: ²⁹Որդին պատասխանեց եւ ասաց հօրը. «Այս
 քանի՛ տարի է, որ ծառայում եմ քեզ եւ երբեք քո
 հրամանները զանց չեմ արել. ինձ երբեք մի ուլ չտուիր,
 որ բարեկամներիս հետ ուրախութիւն անէի: ³⁰Երբ
 եկաւ քո այդ որդին, որը քո ունեցուածքը կերաւ
 պտոնիկների հետ, պարարտ եզր նրա համար
 մորթեցիր»: ³¹Հայրը նրան ասաց. «Որդեա՛կ, դու միշտ
 ինձ հետ ես, եւ ամէն ինչ, որ իմն է, քոնն է. ³²բայց պէտք
 էր ուրախ լինել եւ ցնծալ, որովհետեւ քո այս եղբայրը
 մեռած էր եւ կենդանացաւ, կորած էր եւ գտնուեց»:

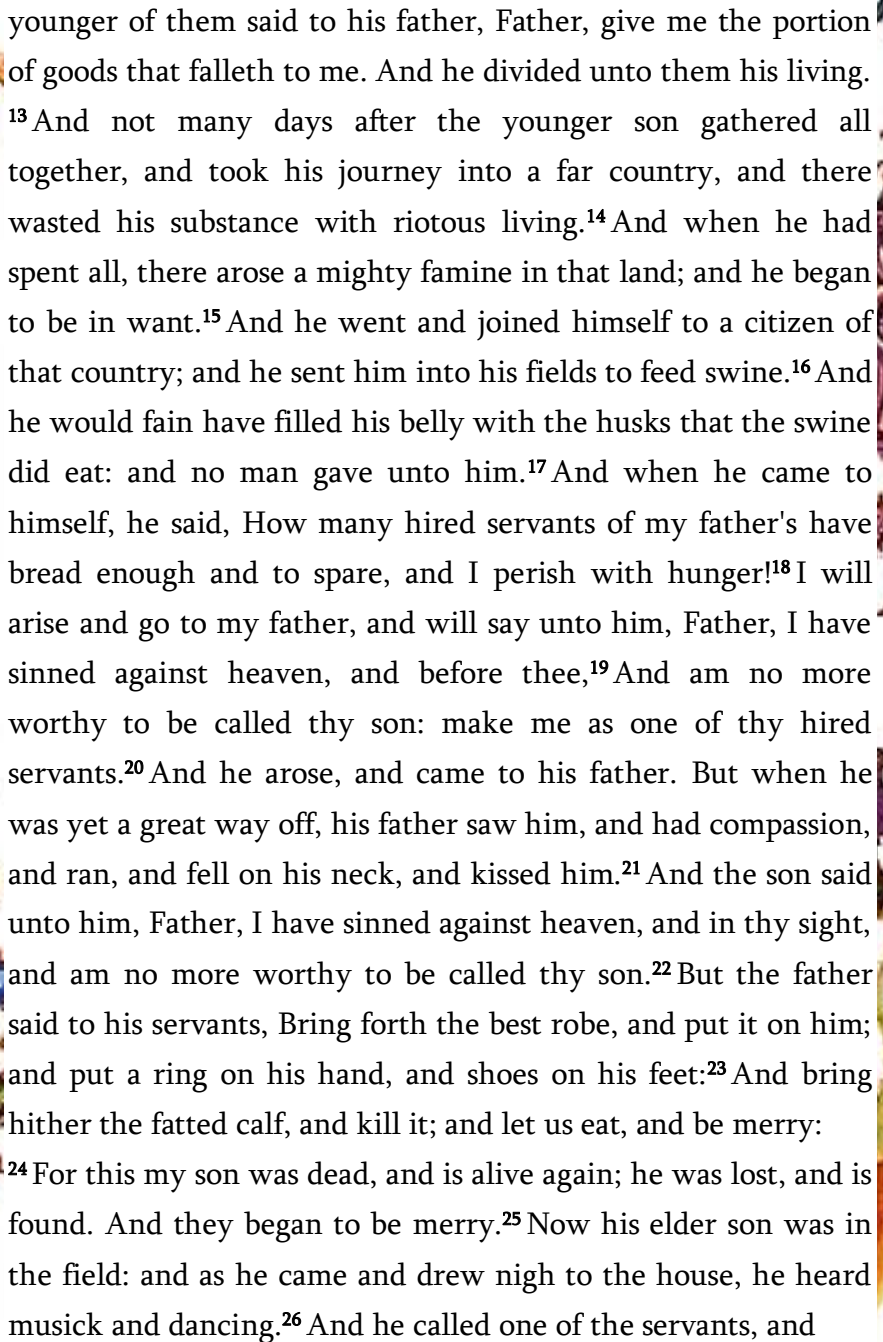

A decorative border surrounds the text. At the top, there are two blue birds with red and yellow accents, facing each other with a golden vase between them. Below this is a horizontal band with a repeating geometric pattern. The sides of the page are decorated with vertical scrollwork and floral motifs. At the bottom, there are two golden vases containing green plants with small blue flowers.

GOSPEL READING

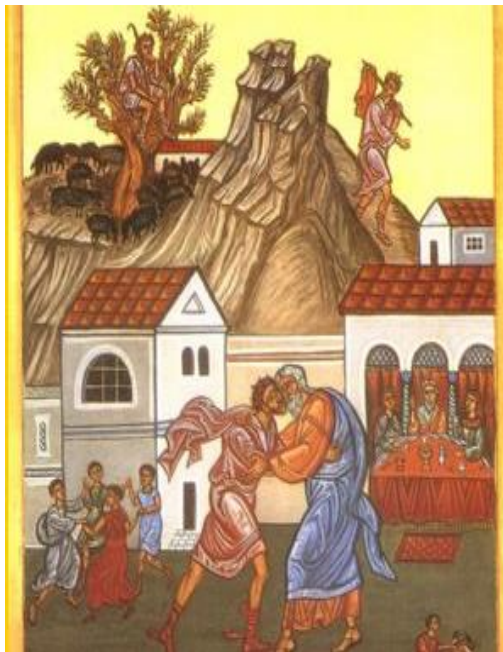
Luke 15:1-32

Then drew near unto him all the publicans and sinners for to hear him.² And the Pharisees and scribes murmured, saying, This man receiveth sinners, and eateth with them.³ And he spake this parable unto them, saying,⁴ What man of you, having an hundred sheep, if he lose one of them, doth not leave the ninety and nine in the wilderness, and go after that which is lost, until he find it?⁵ And when he hath found it, he layeth it on his shoulders, rejoicing.⁶ And when he cometh home, he calleth together his friends and neighbours, saying unto them, Rejoice with me; for I have found my sheep which was lost.⁷ I say unto you, that likewise joy shall be in heaven over one sinner that repenteth, more than over ninety and nine just persons, which need no repentance.⁸ Either what woman having ten pieces of silver, if she lose one piece, doth not light a candle, and sweep the house, and seek diligently till she find it?⁹ And when she hath found it, she calleth her friends and her neighbours together, saying, Rejoice with me; for I have found the piece which I had lost.¹⁰ Likewise, I say unto you, there is joy in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth.¹¹ And he said, A certain man had two sons:¹² And the

The page is framed by a decorative border. At the top, there are three stylized blue and purple wings. On the left and right sides, there are vertical floral and bird motifs. At the bottom, there is a wide, ornate border with a repeating scroll pattern in gold and brown.

younger of them said to his father, Father, give me the portion of goods that falleth to me. And he divided unto them his living.¹³ And not many days after the younger son gathered all together, and took his journey into a far country, and there wasted his substance with riotous living.¹⁴ And when he had spent all, there arose a mighty famine in that land; and he began to be in want.¹⁵ And he went and joined himself to a citizen of that country; and he sent him into his fields to feed swine.¹⁶ And he would fain have filled his belly with the husks that the swine did eat: and no man gave unto him.¹⁷ And when he came to himself, he said, How many hired servants of my father's have bread enough and to spare, and I perish with hunger!¹⁸ I will arise and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee,¹⁹ And am no more worthy to be called thy son: make me as one of thy hired servants.²⁰ And he arose, and came to his father. But when he was yet a great way off, his father saw him, and had compassion, and ran, and fell on his neck, and kissed him.²¹ And the son said unto him, Father, I have sinned against heaven, and in thy sight, and am no more worthy to be called thy son.²² But the father said to his servants, Bring forth the best robe, and put it on him; and put a ring on his hand, and shoes on his feet:²³ And bring hither the fatted calf, and kill it; and let us eat, and be merry:²⁴ For this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found. And they began to be merry.²⁵ Now his elder son was in the field: and as he came and drew nigh to the house, he heard musick and dancing.²⁶ And he called one of the servants, and

asked what these things meant.²⁷ And he said unto him, Thy brother is come; and thy father hath killed the fatted calf, because he hath received him safe and sound.²⁸ And he was angry, and would not go in: therefore came his father out, and intreated him.²⁹ And he answering said to his father, Lo, these many years do I serve thee, neither transgressed I at any time thy commandment: and yet thou never gavest me a kid, that I might make merry with my friends:³⁰ But as soon as this thy son was come, which hath devoured thy living with harlots, thou hast killed for him the fatted calf.³¹ And he said unto him, Son, thou art ever with me, and all that I have is thine.³² It was meet that we should make merry, and be glad: for this thy brother was dead, and is alive again; and was lost, and is found.

ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՀԵՏ

Անառակի Կիրակի

«Եւ էին մերձ առ նա ամենայն մաքսաւորք եւ մեղաւորք լսել ի նմանէ: Տրտնջէին փարիսեցինքն եւ դպիրք եւ ասէին. ընդէ՞ր սա զմեղաւորս ընդունի եւ ուտէ ընդ նոսա» (Ղուկ. 15:1-2):

Տեսէք թէ ինչպիսի մտայնութեան տէր են փարիսեցիք եւ դպիրներ, որոնք թէեւ օրէնքի ուսուցիչներ էին, բայց պատրաստ չէին ընկալելու Քրիստոսի առաքելութիւնը որպէս

Աստուածորդին, որ եկած էր օրէնքին լրումը եւ ճշմարիտ մեկնաբանութիւնը տալու: Քրիստոս մեղաւորներու հետ սեղանի շուրջ կը գտնուէր, որովհետեւ կը միտէր անոնց առաջնորդել դէպի ճշմարիտը: Ահա նոյն ոգին է որ կը դրսեւորէ նաեւ անառակ որդիին հայրը, ուր սիրով կը վերահաստատէ իր նախկին փառքին ու իշխանութեանը մէջ: Հետեւաբար, տեսակէտով մը մաքսաւորներն ու փարիսեցիները, ինչպէս անառակի աւագ եղբայրը, նեղմիտ ու նախանձ մարդիկ էին: Իսկ քրիստոնէութիւնը կը մերժէ նախանձը, որովհետեւ այդ արմատն է ամենայն չարեաց:

THE LENTEN JOURNEY... A WALK WITH GOD

By Archbishop Hovnan Derderian

The parable of the Prodigal Son presents to us one of the most important lessons of the Gospels. This parable mirrors the image of the family, where the father embraces his son with a passionate heart for the return of his son. The parable teaches us the lesson of forgiveness.

The parable of the Prodigal Son is a miniature-scale representation of the Gospel. It is also known as the “Golden Gospel” in the Christian tradition. The same parable empowers humanity to transform their souls. We should never attempt to comprehend the narrow gate in its literal sense. For us, the narrow gate is a life lived with Christ.

**«Երբ Քրիստոս սրտիդ մեջ է,
դու հարուստ ես ու կուշտ»
(Գ. Լուսավորիչ)**

Մեծ Պահքը ինքնամաքրման, զոջումի, ապաշխարության շրջան է... Այն ամրապնդում է հավատքը, զորացնում հոգին և վեհացնում միտքը: Պահքով ենք հարստացնում մեր հոգևոր կյանքը և կատարում ողորմության գործեր: Առանց առաքինի գործերի պահքն արժեք չունի: Այն թեթևացնում է մեր խիղճը, բուժում մարմնավոր ու հոգևոր հիվանդությունները: Հավատանք, հուսանք, սիրենք և պահպանենք հոգու խաղաղությունն ու համերաշխ ոգին:

ՄԵԾ ՊԱՀՔԻ ՀՐԱԻԷՐ

Մեծ պահքի այս շրջանը հրավեր է մեզ՝ ապաշխարության ու սրբության: Յուրաքանչյուր մարդ, ընդունելով այդ հրավերը, դառնում է Աստծո զինվոր, ով պատրաստ է պայքարել: Այդ պայքարը հոգևոր է ու անտեսանելի, իսկ Քրիստոսի զինվորի հակառակորդը մարդու վաղեմի թշնամին է՝ բանսարկու չարը, որի նենգությանն ու խորամանկությանը սահման չկա և որը գիշեր-ցերեկ «մոնչում է առյուծի պես, շրջում և փնտրում է, թե ում կուլ տա» (Ա. Պետրոս 5:8): Հակառակորդին կուլ գնալ՝ նշանակում է շեղվել մեր սրբության ուխտից, սիրելաշխարհը, ծառայել մեղքին, այսինքն՝ պարտվել բարի պատերազմում և չհասնել Տիրոջ խոստմանը, Ով ասում է. «Ով հաղթի, ես նրան թույլ կտամ ուտելու կյանքի ծառից, որ գտնվում է Աստծո դրախտի մեջ» (Հայտնություն 2:7): Թող Տերը մեզ օգնի, որպեսզի մեր ուխտը կատարած հասնենք զատկական սեղանից Ս. Հաղորդությանը և Աստծո սիրո օրհնությանը: Ամեն:

ԱՆԱՌԱԿԻ ԿԻՐԱԿԻ

Հայաստանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին ապաշխարության և պահքի մի գեղեցիկ շրջան է սահմանել հավատացյալների համար, որի կիրակիներից յուրաքանչյուրն իր անվանումն ունի Աստվածաշնչի որևէ պատմությանը համապատասխան: Մեծ Պահքի երրորդ կիրակին կոչվում է Անառակի, ըստ Ղուկասի Ավետարանում հիշատակվող անառակ որդու մասին պատմող առակի՝ (տես Ղուկ. 15:11-32) մի մարդ իր կրտսեր որդու խնդրանքով ունեցվածքը բաժանում է երկու որդիների միջև: Կրտսեր որդին իր բաժինը վերցնելով գնում է հեռու երկիր, ապրում ցոփ ու շվայտ կյանքով, վատնում ամբողջ ունեցածը: Այս դժվար դրության մեջ նա հիշում է հայրական տունը, զոջում կատարածի համար և վերադառնում: Հայրը, տեսնելով որդու զոջումը, ուրախությամբ ընդունում է նրան: Ավագ որդին դժգոհում է, որ ինքը միշտ հոր կողքին է եղել, սակայն նման պատվի երբեք չի արժանացել: Հայրը պատասխանում է, որ պետք է ուրախ լինել քանի որ՝ ով մեռած էր, կենդանացավ:

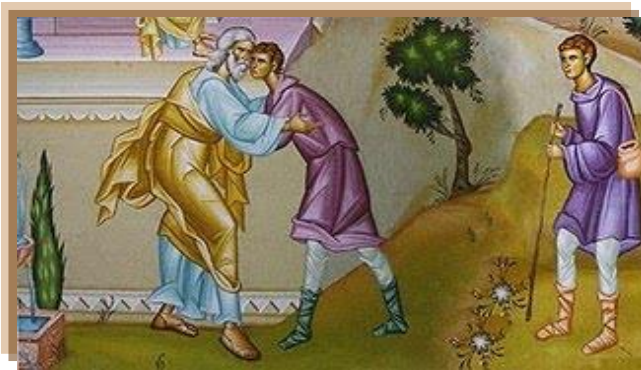
Ավագ, կրտսեր որդիներն արդար և մեղավոր հոգիներն են, և ինչպես հայրն է անառակ որդուն ընդունում, նույն կերպ էլ Աստված է իր գիրկն առնում զոջացող մեղավորին: Առակը նաև հետևյալ խրատն ունի, որ բացահայտվում է ավագ որդու կերպարում: Ովքեր կարծում են, թե արդար են, պետք է խուսափեն սեփական անձի մասին չափազանց բարձր կարծիք ունենալուց:

SUNDAY OF THE PRODIGAL SON

The third Sunday of Lent is known as The Sunday of the Prodigal Son. The parable told by Jesus (Luke 15:11-32) is a familiar example of a child rebelling against its parent; but in Jesus' telling, the parent is accepting and understanding, regardless of the child's previous actions or mistakes. The two key words in this parable are "lost" and "found," and in a way, the entire Lenten period might be thought of as a search for our own lost selves. The prodigal son stands as a symbol for lost and demoralized humanity; the father figure helps us grasp the depth of God's love for mankind.

ԿԱՐԵՒՈՐ Է ԻՄԱՆԱԼ

- ✠ Որպէս կանոն, Մեծ Պահքի ընթացքում եկեղեցու վարագոյրները փակ են մնում:
- ✠ Մբ. Պատարագին «ողջոյն» չի տրուում:
- ✠ Մբ. Հաղորդութիւն չի բաշխուում:
- ✠ Յաւարտ Մբ. Պատարագի Աւետարանը չեն համբուրում:
- ✠ Եկեղեցական թափօր կամ տօնական օրերին յատուկ հանդիսաւոր արարողութիւններ չեն կատարուում:

HOME BLESSING

The home is a sacred place where family members maintain and share many values. It is also a place where they are charged and empowered with these values to live a peaceful and God-pleasing life. It is under this roof that all collectively form oneness in spirit and assume an important responsibility in the life of the community. It is in this place where they break bread and share joys and sorrows. Here the presence of the Omnipotent is felt since every family is a miniature of a "Little Church—Ecclesia." In this "Little Church" the inexhaustible love and the very generous blessing of God permeate.

For Home Blessing the priest takes with him wafer and incense, and blesses the bread, the water and the salt provided by the family. These three fundamental elements are essential life-giving gifts for human life. The priest asks from the Omnipotent God not to lessen these three gifts without which life becomes impossible or imperfect.

The bread, the water and the salt are symbols of God's infinite goodness and care. With the blessing of these great gifts the household is enriched spiritually and its existence perpetuated for the service of his Creator. Along with the bread, salt, and bread offered on a tray by the dwellers, the priest places also the wafer stamped with a crucifix and designs of grapes and wheat. The wafer is the presence of Christ in the home. The members of the family can either distribute the wafer among themselves or keep it in a jar along with flour, salt, or rice.

During Home Blessing it is customary to burn incense which symbolizes the burning of our souls with our Lord's love. In his supplication the Psalmist says, "Let my prayer be counted as incense before Thee." Through this ceremony everyone's faith is replenished and strengthened and the Lord's presence is felt.

FOR HOME BLESSING, PLEASE CALL
FR.MASHDOTS KESHISHIAN AT (818) 293-9098.

Lent

Weekly
Lenten
Vespers

Every
Friday
Evening
Service
7:00PM

Vespers Schedule
February 28
March 6
March 13
March 20
March 27
April 3

Saint Kevork Armenian Church pleased to present weekly Lenten Vespers

Every Friday, from 7PM to 8PM

Praise, Pray, Learn and Enjoy a time of fellowship

Join us in our Lenten Journey leading up to the Resurrection our Lord and Savior Jesus Christ

What's the meaning of Vespers?

Vespers is a sunset evening prayer service in the Armenian church of the canonical hours. The word comes from the Greek ("hespera") and the Latin vesper, meaning "evening".

- Evening Worship, is the Means of Grace.

If God nourishes our faith by the preaching of the gospel, why wouldn't we want to hear the gospel preached more than once on Sunday? Since "faith comes from hearing and hearing through the word of Christ" (Rom 10.17) and it is the "the preaching of Jesus Christ" that strengthens us (Rom 16.25), we must realize that the evening worship service provides another opportunity for our faith to be built up and our knowledge of Christ to grow. Also the Great Lent is great opportunity to return and to get closer to God.